

“मीठे बच्चे- तिमीले यस ड्रामाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्दछौ । तिमीलाई बाबाद्वारा ज्ञानको तेस्रो नेत्र मिलेको छ यसैले तिमी हौ आस्तिक ।”

प्रश्न:- बाबाको कुनचाहिँ टाइटल धर्म स्थापकहरूलाई दिन सकिँदैन ?

उत्तर:- बाबा हुनुहुन्छ सतगुरु । कुनै पनि धर्म स्थापकलाई गुरु भन्न सकिँदैन किनकि गुरु ऊ हो, जसले दुःखबाट छुडाओस्, सुखमा लैजाओस् । धर्म स्थापना गर्नेको पछि त उनको धर्मका आत्माहरू माथिबाट तल आउँछन् । उनीहरूले त कसैलाई लिएर जाँदैनन् । बाबा जब आउनुहुन्छ, सबै आत्माहरूलाई घर लैजानुहुन्छ । त्यसैले उहाँ सबैका सतगुरु हुनुहुन्छ ।

गीत:- इस पाप की दुनिया से....

ओम् शान्ति । मीठा-प्यरा रूहानी बच्चाहरूले गीतको लाइन सुन्यौ । यो हो पापको दुनियाँ । बच्चाहरूले जान्दछन् पनि- यो पाप आत्माहरूको दुनियाँ हो । कति नमीठो शब्द छ । तर मनुष्यले यो बुझ्दैनन्- वास्तवमा यो पाप आत्माहरूको दुनियाँ हो । अवश्य कुनै पुण्य आत्माहरूको दुनियाँ पनि थियो, त्यसलाई भनिन्छ स्वर्ग । पाप आत्माहरूको दुनियाँलाई भनिन्छ नर्क । यहाँ नै स्वर्ग र नर्कको चर्चा धेरै हुन्छ । मनुष्य मर्छन् भने भनिन्छ स्वर्गवासी भयो । यसबाट सिद्ध हुन्छ नर्कवासी थियो । पतित दुनियाँबाट पावन दुनियाँमा गयो । तर मनुष्यहरूलाई केही पनि थाहा छैन, जे आउँछ बोलिदिन्छन् । यथार्थ अर्थ केही पनि बुझ्दैनन् ।

बाबा आएर तिमी बच्चाहरूलाई सान्त्वना दिनुहुन्छ- अब अलिकति धैर्य गर । तिमी पापको बोभले धेरै भारी भएका छौ । अब तिमीलाई पुण्य आत्मा बनाएर यस्तो दुनियाँमा लैजान्छु, जसलाई स्वर्ग भनिन्छ । वहाँ न कुनै पाप हुन्छ, न कुनै दुःख हुन्छ । बच्चाहरूलाई धैर्य मिलेको छ । आज यहाँ छौ, भोलि आफ्नो शान्तिधाम, सुखधाममा जान्छौ । जसरी बिरामीलाई अलिकति ठीक भयो भने डाक्टरले धैर्य दिन्छन्- तपाईंलाई चाँडै नै ठीक हुन्छ । अब यो त हो बेहदको धैर्य । बेहदका बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी त धेरै दुःखी पतित बनेका छौ । अब म तिमी बच्चाहरूलाई आस्तिक बनाउँछु । फेरि रचनाको पनि परिचय दिन्छु । ऋषि आदिले त भन्दै आएका छन्- हामी रचयिता र रचनालाई जान्दैनौं । अब उहाँलाई कसले जान्दछ ? कहिले र कसद्वारा जान्न सकिन्छ ? यो कसैलाई थाहा छैन । ड्रामाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई कसैले जान्दैन । बाबा भन्नुहुन्छ- म संगमयुगमा आएर सबैभन्दा पहिला ड्रामा अनुसार तिमी बच्चाहरूलाई आस्तिक बनाउँछु फेरि रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य सुनाउँछु अर्थात् तिम्रो ज्ञानको तेस्रो नेत्र खोल्छु । तिमीलाई प्रकाश मिलेको छ । आँखाको ज्योति जान्छ भने मनुष्य अन्धो बन्छन् । यस समय मनुष्यहरूको तेस्रो नेत्र छैन । मनुष्य भएर उहाँ बाबालाई र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्दैनन् भने उनलाई बुद्धिहीन भनिन्छ । गीतमा पनि छ- कोही छन् अन्धाको सन्तान अन्धा, कोही छन् देख्नेवाला । देखाउँछन्- महाभारत लडाईं भएको थियो र एक आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना भएको थियो । बाबाले आएर आत्माहरूलाई राजयोग सिकाउनु भएको थियो- सत्ययुगी स्वराज्य दिनको लागि । आत्माले भन्छ- म राजा हुँ, म बेरिस्टर हुँ । तिम्रो आत्माले अहिले जान्दछ- मैले रचयिता बाबाद्वारा विश्वको स्वराज्य पाइरहेको छु । उहाँ केको रचयिता हुनुहुन्छ ? नयाँ दुनियाँको । बाबाले नयाँ सृष्टि

रघुहुन्छ । उहाँ रचयिता पनि हुनुहुन्छ त्यसैले उहाँमा सारा ज्ञान पनि छ । सारा विश्वको इतिहास एउटाले पनि जान्दैन । ज्ञानको तेस्रो नेत्र कसैको पनि छैन । बाबा सिवाय ज्ञानको तेस्रो नेत्र कसैले पनि दिन सक्दैन । विश्वको इतिहास-भूगोल, मूलवतन, सूक्ष्मवतन, स्थूलवतन... यो सबै तिमीले जान्दछौ । मूलवतन हो आत्माहरूको सृष्टि । संन्यासीहरूले भन्छन्— हामी ब्रह्ममा लीन हुन्छौं वा ज्योति ज्योतिमा समाहित हुन्छ । यस्तो हुँदैन । तिमीले जान्दछौ— ब्रह्म तत्त्वमा गएर निवास गर्छौं । त्यो शान्तिधाम घर हो । उनीहरूले भनिदिन्छन्— ब्रह्म नै भगवान् हो, कति फरक छ । ब्रह्म त तत्त्व हो । जसरी आकाश तत्त्व हो, त्यसैगरी ब्रह्म पनि तत्त्व हो, जहाँ हामी आत्माहरू र परमपिता परमात्मा निवास गर्छौं । त्यसलाई स्वीट होम भनिन्छ । त्यो हो आत्माहरूको घर । बच्चाहरूलाई थाहा छ— ब्रह्म महत्त्वमा कुनै आत्मा लीन हुँदैन र आत्माको कहिल्यै विनाश हुँदैन । आत्मा अविनाशी छ । यो ड्रामा पनि बनिबनाउ अविनाशी हो । यस ड्रामामा कति धेरै कलाकार छन् । अहिले हो संगमयुग, अहिले सबै कलाकारहरू हाजिर छन् । नाटक पूरा भएपछि सबै कलाकार, रचयिता आदि सबै आएर हाजिर हुन्छन् । यस समय यो बेहदको ड्रामा पनि पूरा हुन्छ फेरि दोहरिन्छ । ती हदको नाटकमा फरक हुन सक्छ । ड्रामा पुरानो हुन्छ । यो त बेहदको ड्रामा अनादि अविनाशी छ । बाबाले त्रिकालदर्शी, त्रिनेत्री बनाउनु हुन्छ । देवताहरू कोही त्रिकालदर्शी हुँदैनन्, नत शूद्रवर्णवाला त्रिकालदर्शी हुन्छन् । त्रिकालदर्शी त केवल तिमी ब्राह्मण वर्णवाला नै हो । ब्राह्मण नबनेसम्म ज्ञानको तेस्रो नेत्र मिल्न सक्दैन । तिमीले वृक्षको आदि-मध्य-अन्त्य, सबै धर्महरूलाई जान्दछौ । तिमी पनि मास्टर ज्ञानको सागर बन्छौ । बाबाले बच्चाहरूलाई आफू समान बनाउनु हुन्छ नि । ज्ञानको सागर त एक बाबा नै हुनुहुन्छ, जो सबै आत्माहरूको पिता हुनुहुन्छ । सबै बच्चाहरूलाई आस्तिक बनाएर त्रिकालदर्शी बनाउनु हुन्छ । अब तिमी बच्चाहरूले सबैलाई यो भन्नु छ— शिवबाबा आउनु भएको छ, उहाँलाई याद गर्नुहोस् । जो आस्तिक बन्छन् उनीहरूले बाबालाई राम्रोसँग प्यार गर्छन् । तिमीसँग बाबाको पनि प्यार छ । तिमीलाई स्वर्गको वर्सा दिनुहुन्छ । गाइएको छ— विनाश काले विपरीत बुद्धि विनश्यन्ती र विनाश काले प्रीत बुद्धि विजयन्ती । गीतामा कुनै-कुनै शब्द सत्य छन् । श्रीमद् भगवत् गीता हो सर्वोत्तम शास्त्र, आदि सनातन देवी-देवता धर्मको शास्त्र । यो पनि सम्झाइएको छ— मुख्य धर्म शास्त्र छन् नै ४ र अरू जो धर्म छन्, उनीहरू आउँछन् नै केवल आफ्नो धर्मको स्थापना गर्न । राजाई आदिको कुरा छैन । उनीहरूलाई गुरु पनि भन्न सकिँदैन । गुरुको त काम नै हो फर्काएर लैजानु । इब्राहिम, बुद्ध, क्राइस्ट आदि त आउँछन् फेरि उनीहरूको पछि उनको वंशावली पनि आउँछन् । गुरु ऊ हो, जसले दुःखबाट छुटाएर सुखमा लैजान्छ । उनीहरू त केवल धर्मको स्थापना गर्न आउँछन् । यहाँ त धेरैलाई गुरु भनिदिन्छन् । ब्रह्मा, विष्णु, शंकरलाई पनि गुरु भन्न सकिँदैन । एक शिवबाबा नै सबैका सद्गति दाता हुनुहुन्छ । पुकार्छन् पनि एक रामलाई । शिवबाबालाई पनि राम भनिन्छ । धेरै भाषाहरू छन् त्यसैले नाम पनि धेरै राखिदिएका छन् । वास्तविक नाम हो शिव । उहाँलाई सोमनाथ पनि भनिन्छ । सोमरस पिलाउनुभयो अर्थात् ज्ञान धन दिनुभयो । बाँकी पानी आदिको त कुरा होइन । तिमीलाई सम्मुखमा ज्ञानको सागर, आनन्दको सागर बनाइरहनु भएको छ । बाबा त ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ । तिमी बच्चाहरूलाई ज्ञान नदी बनाउनु हुन्छ । सागर एउटै हुन्छ । एक सागरबाट अनेक नदीहरू निक्लन्छन् । अहिले तिमी छौ संगममा । यस समय यो सारा धर्ती रावणको स्थान हो । केवल एक

लंका थिएन, सारा धर्तीमा रावणको राज्य छ । रामराज्यमा धेरै कम मनुष्यहरू हुन्छन् । यो केवल अहिले तिम्रो बुद्धिमा छ । बाबाले सम्झाउनु भएको छ— मैले ३ धर्मको स्थापना गर्छु— ब्राह्मण, देवता, क्षत्रिय । फेरि वैश्य, शूद्र वर्णमा अरू सबै आएर आ-आफ्नो धर्म स्थापना गर्छन् । अनेक धर्मको विनाश पनि गराउनुहुन्छ । भारतमा त्रिमूर्तिको चित्र पनि बनाउँछन् । तर त्यसमा शिवको चित्र गुम गरिदिएका छन् । स्वयं शिवबाट नै सिद्ध हुन्छ— परमपिता परमात्मा शिवले ब्रह्माद्वारा स्थापना, विष्णुद्वारा पालना गराउनुहुन्छ, उहाँलाई गर्ने-गराउने भनिन्छ । स्वयंले पनि कर्म गर्नुहुन्छ, तिमी बच्चाहरूलाई पनि सिकाउनु हुन्छ । कर्म-अकर्म-विकर्मको गति पनि सम्झाउनु हुन्छ । रावणराज्यमा तिमिले जुन कर्म गर्छौ, त्यो विकर्म बन्छ । सत्ययुगमा जो कर्म गर्छौ, त्यो अकर्म हुन्छ । यहाँ विकर्म नै हुन्छ किनकि रावणको राज्य छ । सत्ययुगमा ५ विकार नै हुँदैन । एक-एक कुरा बुझ्न योग्य छ र सेकेण्डमा बुझाइन्छ । ओम्को अर्थ उनीहरूले त धेरै विस्तारमा सम्झाउँछन् । बाबा भन्नुहुन्छ— ओम् अर्थात् अहम् आत्मा र यो मेरो शरीर । कति सहज छ । तिमिले बुझेका छौ— हामी सुखधाममा गइरहेका छौ । कृष्णको मन्दिरलाई सुखधाम भन्दछन् । कृष्णपुरी पनि हो । माताहरूले कृष्णपुरीमा जानको लागि धेरै मेहनत गर्छन् । तिमिले अब भक्ति गर्दैनौ । तिमिले ज्ञान मिलेको छ, अरू कुनै पनि मनुष्य मात्रमा यो ज्ञान छैन । मैले तिमिले पावन बनाएर जान्छु फेरि पतित कसले बनाउँछ ? यो कसैले बताउन सक्दैन । सबै मेल अथवा फिमेल भक्त हुन्, सीता हुन् । सबैको सद्गति गर्नेवाला बाबा हुनुहुन्छ । सबै रावणको जेलमा छन् । यो हो नै दुःखधाम । बाबाले तिमिले सुखधामको मालिक बनाउनु हुन्छ । यस्ता बाबालाई ५ हजार वर्ष पछि केवल तिमिले देख्छौ । लक्ष्मी-नारायणको आत्मालाई अहिले ज्ञान छ । म बाल्यकालमा यस्तै कृष्ण हुन्छु, फेरि ठूलो हुन्छु, यसरी शरीर छोड्छु । फेरि अर्को लिन्छु, अरू कसैलाई यो ज्ञान छैन ।

बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी सबै पार्वती हौ, शिवबाबाले तिमिले अमरकथा सुनाइरहनु भएको छ अमर बनाउनको लागि, अमरलोकमा लैजानको लागि । यो मृत्युलोक हो । तिमी सबै पार्वतीहरू अमरनाथद्वारा अमरकथा सुनिरहेका छौ । तिमी वास्तवमा बन्छौ । केवल बाबालाई याद गर्नाले तिम्रो आत्मा अमर बन्छ । जहाँ दुःखको कुरै हुँदैन । जसरी सर्पले एक खाल छोडेर अर्को लिन्छ । यी सबै उदाहरणहरू यहाँका हुन् । कुमालकोटीको उदाहरण पनि यहाँको हो । तिमी ब्राह्मणहरूले के गर्छौ ? विकारी कीरालाई परिवर्तन गरेर देवता बनाउँछौ । मनुष्यको नै कुरा हो । कुमालकोटीको त दृष्टान्त मात्र हो । तिमी ब्राह्मण बच्चाहरू अहिले बाबाद्वारा अमरकथा सुनिरहेका छौ । अरूलाई बसेर ज्ञानको भूँ-भूँ गर्छौ, जसद्वारा मनुष्यबाट देवता, स्वर्गको परी बन्छन् । बाँकी यस्तो होइन— मानसरोवरमा डुब्की लगाउनाले कोही परी बन्छन् । यो सबै भूट हो । तिमिले भूटो नै सुन्दै आयौ । अहिले बाबाले सत्य बताउनु हुन्छ । अब बाबा भन्नुहुन्छ— आफूलाई आत्मा सम्झ । तिमिले बुझेका छौ— निराकार परमपिता परमात्माले यस मुखद्वारा सुनाइरहनु भएको छ । हामी यी कानद्वारा सुनिरहेका छौ । आत्म-अभिमानि बन्नु छ, तब परमात्माले अनुभव गराउनुहुन्छ— उहाँ को हुनुहुन्छ ? अरू कसैले पनि आत्म-अभिमानि बनाउन सक्दैन । बाबा बाहेक अरू कसैले भन्न सक्दैन— तिमी आत्म-अभिमानि बन । शिव जयन्ती पनि मनाउँछन् तर उहाँको जयन्ती कसरी हुन्छ, यो जान्दैनन् । बाबाले नै स्वयं आएर सम्झाउनु हुन्छ— म साधारण वृद्ध तनमा प्रवेश गर्छु । नत्र ब्रह्मा कहाँबाट

२०७३ आषाढ २२ बुधवार ६-०७-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन आऊन् ? पतित तन नै हुनुपर्छ । सूक्ष्मवतनवासी ब्रह्मामा विराजमान भएर त ब्राह्मण रचनुहुन्न । भन्नुहुन्छ- म पतित शरीर, पतित दुनियाँमा आउँछु । गाइएको छ- ब्रह्माद्वारा स्थापना । फेरि जसको स्थापना गर्नुहुन्छ, जसले यो ज्ञान पाउँछन्, ती देवता बन्छन् । मानिसहरू ब्रह्माको चित्र देखेर अलमलिन्छन् । भन्छन्- यो त दादाको चित्र हो । प्रजापिता ब्रह्मा त अवश्य यहाँ हुन्छन् । सूक्ष्मवतनमा कसरी प्रजा रचनुहुन्छ ? प्रजापिताका बच्चाहरू हजारौं ब्रह्माकुमार-कुमारी छन् । भूट कहाँ हो र । हामी शिवबाबाद्वारा वर्सा पाइरहेका छौं । तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ- ती अव्यक्त ब्रह्मा हुन् । प्रजापिता त साकारमा हुनुपर्छ । यी पतित नै त पावन बन्छन् । तत् त्वम् । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) आत्म-अभिमानी बनेर यी कानद्वारा अमरकथा सुन्नु छ । ज्ञानको भूँ-भूँ गरेर आफू समान बनाउने सेवा गर्नु छ ।
- २) बाबा समान ज्ञानको सागर, सुखको सागर बन्नु छ । सोमरस पिउनु र पिलाउनु छ ।

वरदान:- पास विद अनर बन्नको लागि सबैबाट सन्तुष्टताको पासपोर्ट प्राप्त गर्ने सन्तुष्टमणि भव जो बच्चाहरू स्वयंबाट, आफ्नो पुरुषार्थबाट वा सेवाबाट, ब्राह्मण परिवारको सम्पर्कबाट सदा सन्तुष्ट रहन्छन्, उनलाई नै सन्तुष्टमणि भनिन्छ । सबै आत्माहरूको सम्पर्कमा आफूलाई सन्तुष्ट राख्नु वा सबैलाई सन्तुष्ट गर्नु- यसमा जो विजयी बन्छन् उनीहरू नै विजय मालामा आउँछन् । पास विद अनर बन्नको लागि सबैद्वारा सन्तुष्टताको पासपोर्ट मिल्नुपर्छ । यो पासपोर्ट लिनको लागि केवल सहन गर्ने वा समाहित गर्ने शक्ति धारण गर ।

स्लोगन:- रहमदिल बनेर सेवाद्वारा निराश र थाकेका आत्माहरूलाई सहारा देऊ ।